

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r01-shoot-chptrd1e6741.pdf> (tilgået 27. juli 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1875

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel V.

Om Afhørelse af den Sigtede og af en privat Anklager.

§ 201.

Enhver Sigtet, som indkaldes eller fremstilles for Retten til Afhørelse, skal høres angående Sigtelsen og de mod ham fremførte Beviser.

Den Sigtedes Begjæring om at afgive Forklaring for Retten skal altid tages til følge (jfr. § 167).

§ 202.

førend videre Afhørelse finder Sted, adspørges den Sigtede af Rettens Formand om Navn, Alder, Bopæl, Stilling og, hvad der iøvrigt måtte findes fornødent for at forvise sig om hans Identitet, samt gjøres bekendt med den mod ham rettede Sigtelse.

§ 203.

Den Sigtede opfordres af dømmeren til at udtale sig angående de Kjendsgjæringer, som udgjøre Sigtelsens Gjenstand. Endvidere opfordrer dømmeren den Sigtede til at ud-

tale sig om de ved Vidneforklaringerne samt i andre Måder mod ham fremkomne Bevisligheder. Forsåvidt det imod den Sigtede Fremkomne eller den Sigtedes egne Udtalelser dertil give Anledning, kan dømmeren rette spørgsmål til ham angående enkelte Punkter. Den Sigtedes Afhørelse må ikke forlanges i detøjemed at fremskaffe Tilståelse.

§ 204.

Så længe den Sigtede er tilstede i Retten, skal han være fri for Bånd og Tvang.

Under afhørelsen skal dømmeren tiltale den Sigtede uden Vrede eller Hån.

spørgsmålene, som rettes til den Sigtede, skulle være bestemte, tydelige og fåledes stillede, at det er ham klart, hvad han bekræfter eller benægter med sit Svar.

Intet spørgsmål må stilles således, at Noget, der er benægtet eller ikke redgået af den Sigtede, forudsættes

som tilstået.

Lofter, urigtige Foregivender, Truster og andre Tvangsmidler må ikke anvendes for at bevæge den Sigtede til Tilstæelse eller anden Udtalelse af bestemt Indhold.

' Det er ikke den Sigtede tilladt at rådføre sig med en Forsvarer angående den umiddelbare Besvarelse af de ham gjorte spørgsmål.

§ 205.

Mod en Sigtet, der vægrer sig ved at svare, være sig i det Hele eller på enkelte spørgsmål, eller som hindrer Afhørelsen ved forstilt Afsindighed eller på lignende Måde, må ingen Tvang anvendes.

skjøttes det, at den Sigtedes forannævnte Forhold vil medføre Sagens Forhaling eller vansteliggjøre Forsværet, skal dømmeren gjøre den Sigtede opmærksom herpå, se endvidere §§ 367 og 453.

§ 206.

Afhørelse af den, der som privat Anklager forfølger en Straffesag, finder Sted, naar Retten finder det nyttigt til Sagens Oplys-

ning. Afhørelsen sker for den Ret, ved hvilken Sagen er anhängig, dog at Undtagelse finder Sted under de i § 133 Rr. 2—4 nævnte Betingelser. Om Indkaldelsen og Afhørelsen gjælde med fornødne Lempelser Reglerne i §§ 135 og 143—145; Edfæstelse finder ikke Sted. Udebliver Anklageren uden oplyst lovligt Forfald, eller vægrer han sig ved at svare, ansees han at frafalde Anklagen.

Lignende Regler gjælde også om den Forurettede, der forfølger et Erstatningskrav under Sagen, med Hensyn til dette Krav. Forsåvidt Udeblivelsen eller Vægningen her ikke medfører, at Påkjendelse ej kan sinde Sted (§ 460), kan Retten fortolke den på den for den Sigtede gunstigste Måde og navnlig henholde sig til dennes Forklaring.